

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobce: **V. J.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha, o žalobě vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 5 A 18/2021, o návrhu žalobce na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů,

t a k t o :

I. Návrh **s e z a m í t á**.

II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále „navrhovatel“) podal dne 22. 11. 2020 žalobu nazvanou „neproplacení – zadržování důchodu ČSSZ a MPSV ČR“ ke Krajskému soudu v Praze. Dne 24. 2. 2021 byla žaloba postoupena Městskému soudu v Praze (dále „městský soud“).

[2] Dne 15. 6. 2021 byl Nejvyššímu správnímu soudu v souladu s § 174a odst. 3 zákona o soudech a soudcích postoupen městským soudem návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu, který navrhovatel podal dne 16. 6. 2021. K návrhu se vyjádřila soudkyně zpravodajka s tím, že jej považuje za nedůvodný; uvedla, že poté, kdy byla žaloba městskému soudu postoupena, dne 6. 4. 2021 byly provedeny úkony pro přípravu spisu k projednání, dne 26. 4. 2021 byla prodloužena žalovanému lhůta k vyjádření, dne 28. 4. 2021 byla vyjádření ve věci odeslána zástupci navrhovatele, dne 7. 5. 2021 byl soudu doručen návrh navrhovatele na vydání předběžného opatření, dne 2. 6. 2021 bylo vydáno usnesení č. j. 5 A 18/2021 – 180, kterým byl návrh na vydání předběžného opatření zamítnut. Soudkyně dodala, že ve věci je postupováno v souladu s § 56 s. ř. s., městský soud průběžně činí úkony, jichž je v řízení potřeba, k bezdůvodným průtahům nedochází.

[3] Navrhovatel se domáhá určení lhůty k vydání rozhodnutí, přičemž v návrhu se především nesouhlasně vyjadřuje k usnesení, kterým byl zamítnut návrh na předběžné opatření, dále namítá, že ČSSZ mu nebylo dosud sděleno, že by nesplňoval jakýkoli požadavek pro vyplácení důchodu; konstatuje, že se jedná o záležitost sociálního zabezpečení a dlouhodobé poškození jeho zdraví a ohrožování života, délka řízení je neúnosná s ohledem na jeho věk a zdravotní stav.

[4] Nejvyšší správní soud ověřil skutečnosti tvrzené navrhovatelem, jakož i ty uváděné soudkyní zpravodajkou rozhodujícího senátu, přitom zjistil, že mají oporu v soudním spise, který byl předložen.

[5] Návrh není důvodný.

[6] Řízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu, upravené v § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů, představuje promítnutí zásad spravedlivého procesu z hlediska naplnění práva účastníka nebo jiné strany řízení na projednání jeho věci bez zbytečných průtahů, zakotveného zejména v čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod.

[7] Nejvyšší správní soud již několikrát ve své judikatuře konstatoval, že průtahy v řízení znamenají, že v soudním procesu dochází k neodůvodněně pomalému vyřizování věci napadlé příslušnému soudu či dokonce ke vzniku excesivního stavu, kdy dochází k nečinnosti soudu.

[8] Nejvyšší správní soud v projednávané věci po posouzení postupu městského soudu dospěl k závěru, že soud nebyl v případě navrhovatele nečinný. Jak vyplývá z obsáhlého předloženého soudního spisu, soud se věcí bezprostředně po jejím obdržení řádně zabýval a činil postupně v přiměřené době všechny nezbytné procesní úkony, jejichž vykonání bylo ve věci zapotřebí tak, aby věc mohl projednat a rozhodnout.

[9] Soudní řád správní respektuje objektivní realitu v českém soudnictví, kdy rozhodující soudci či senáty mají v jednom okamžiku vícero běžících řízení, některá z nich již připravená k projednání a postupně v nich vydávají rozhodnutí, přičemž ostatní věci na rozhodnutí „čekají“. To samo o sobě není zapovězeno z hlediska požadavků spravedlivého procesu, které obecně nevynucují vydání rozhodnutí ihned, jak je to možné, ale pouze brání tomu, aby doba řízení nebyla nepřiměřeně dlouhá. Podstatné zde je, aby řízení nebylo v tomto stavu udržováno po nepřiměřenou dobu. O takový případ se však, jak Nejvyšší správní soud ze spisu městského soudu ověřil, v dané věci nejedná. Předmětem řízení dle § 174a zákona o soudech a soudcích pak rozhodně není zabývat se ani postupem žalované ani věcně posuzovat, zda mělo či nemělo být vydáno předběžné opatření.

[10] Podle § 174a odst. 7 zákona o soudech a soudcích, pokud soud vůči němuž návrh na určení lhůty směřuje, již procesní úkon, u kterého jsou v návrhu namítány průtahy v řízení, učinil, příslušný soud návrh zamítne; stejně tak postupuje, dospěje-li k závěru, že k průtahům v řízení nedochází. Nejvyšší správní soud s ohledem na výše uvedený postup městského soudu neshledal návrh důvodný, proto jej zamítl.

[11] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, je-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto Nejvyšší správní soud rozhodl, že navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. června 2021

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu